

Audacia dicitur contraria passio contra timores quod audacia consequitur spem ex quibus spes pueri casus que causat audaciam. qui dicitur audaces secundum philosophum et quare. i. p. tit. vi. ca. ix.

Auditu quomodo diabolus vario modo temptat hominem. quarta par. tit. xij. capitulo tertio §. secundo. d.

Auditu quomodo peccat spiritualiter et corporaliter et que mala ex ipso pueniunt. prima p. ti. ij. ca. iij. §. tertio.

Augurium est species superstitionis et quod sit multis modis patet. ij. p. ti. xij. ca. i. §. viij.

Aureola quid est quod differt ab aurea. Et sicut aurea principaliter est in anima. sic et aureola. et in quibus erit. et. tertia parte titulo. xxx. ca. viij.

Aureole martirij quomodo requirunt penam causam et voluntatem et qui meruerunt istam aureolam ibidem. §. primo.

Aureola doctorum quibus debet. cui doctrine convenit ista aureola. qui eam habere possunt. et qui non et propter quem finem datur aureola doctorum. ibidem. §. ij.

Aureola virginum quomodo importat mentis puritatem et carnis integritatem et que virgines merentur istam aureolam. ibidem. §. iij.

Aurea et ab aureola quod distinguuntur fructus castitatis in patria et quod diuiduntur isti fructus secundum tricessimum. sexagesimum. et centesimum. ibidem. §. iij.

Aureola datur virginibus doctoribus et martinibus non alijs. et in quo consistit istud premium acciden tale patet. i. pte. ti. v. capi. ij. §. xi. c. post medium ante d.

Aurifices siue aurifabri quod se in aliquibus habent ut mercatores. et in aliquibus ut artifices. et quod vario modo eorum opera bene vel male exerceant. et. ij. par. ti. viij. capi. iij.

B ante a

Baptismus descri

bitur per thema ex psalmo quod et de ipso declaratur. iij. p. titu. iij. ca. ij.

Baptismo quod persona filij dei visa est in humana carne. et quod nobis exemplum dederunt christus et iohannes baptista. quod christus precepit baptismi susceptionem. ibidem. §. i.

Baptismo quod ostensus est pater omnipotens in voce. Et quod homo acquirit per baptismum triplicem filiationem. ibidem. §. ij.

Baptismo quomodo apparuit spiritus sanctus omnes aquas sanctificans. et quod spiritus sanctus apparuit in specie colombe propter tria super baptismum

institutum ibidem. §. i. et ij.

Baptismus est triplex scilicet fluminis. fluminis et sanguinis. et quod gratie et virtutes acquirantur in baptismo. iij. p. ti. xij. c. xij.

Baptismi materia est duplex scilicet propinqua et remota. mulier viva nullo modo debet sancti propter baptismum pueri. et sacerdos debet seruare immersionem secundum morem patris. ibidem. §. i.

Baptismi forma que est inuocatio trium personarum est de substantia sacramenti. et expressio actus baptismi sancti et persona baptisati est de substantia sacramenti. et que sunt de necessitate. ibidem. §. ij.

Baptismi forma sex modis potest variari ibidem. §. tertio.

Baptismi minister quis est. quis potest esse in necessitate. et quis non. et ubi plures reperiuntur maior debet proponi. Et officio solus sacerdos habet baptizare et qualiter peccat malus minister. ibidem. §. iij. In sacramentis quod est triplex potestas. Et utrum peccet petens vel recipiens baptismum a malo ministro. ibidem. §. v.

Baptizare utrum unus possit plures simul. utrum in necessitate mutus vel mancus. et. ibidem. §. vi. viij. et octauo.

Baptizando quod requiritur usus rationis quod non. Fidelium puuli quoti debent baptizari. quod baptizandus debet habere fidem. et qui potest baptizari et qui non ibi. §. ix.

Baptizantis intentio utrum sit necessaria respicitur est duplex opinio. ibidem. §. x.

Baptismum fecte accedentes quando ipsis valz et quando non. Et quattuor modis contingit fictio in baptismo. quod intelligitur quando aliquis dicitur fictus. et postquam fictio recessit. et quando valet. et. ibidem. §. xi.

Baptismus non debet iterari quadruplici ratione. quando. aliquando est supplendus quibus. et quando baptismus non valet. et quare. et que pena rebaptizantis et in utero sanctificati quare sunt baptizandi ibidem. §. xij.

Baptismum quando petunt adulti. quod et quando sunt baptizandi. et. Et iudei et infideles quod et quando sunt baptizandi. ibidem. §. xij.

Baptismo cathecismo merito requiruntur ea que sunt de necessitate fidei. et. ibidem. §. xij. et xv.

Baptismi quid significat instrumta spiritualiter sicut exufflatio. insufflatio. sal unctio. et. ibidem §. decimosexto

Baptisatis in articulo necessitatis que danda est extrema unctio. iij. par. titu. xij. capi. xv. §. sexto. c.

Baptizandi preterea quod et quando christus dedit discipulis. tertia pte. titu. xij. ca. iij. §. i. b.

Baptismi dilatio quō et quando inducit irregularitatem et talis in duobus casibus potest primo ueri. iij. pte. ti. xviij. ca. vi. §. ij. et iij.
Baptismo quō anima per fidem efficitur sponsa christi et quō ipse christus cōfert ei nouē ornamenta virtutum. i. pte. ti. i. ca. i. §. ij. infra mediū.
Baptismi opus ualeat ad salutem et premiū omnibus pueris et adultis usuratiōis carētibz cū tamē desit in eis voluntas. quod probat. i. p. ti. iij. ca. xiiij. §. iij. e.
Baptismalis purificatio est via qua immediate itur ad celos. i. p. ti. v. ca. iij. §. ij. c.
Baptismi quod non sit danda vel exigenda pecunia. ubi hec habetur in iure. Et si sacerdos non uellet baptizare nisi pro pecunia in nullo casu est ei danda. x. pp. ti. i. ca. v. §. xvi. b.
Baptismo non sunt recipiendi filij indeoz. et alioz infidelium inuitis parētibz probat triplici ratione. Et qui susceperūt baptismū quō sint separandi a parētibz. ij. p. ti. xij. ca. ij. §. iij.
Baptismo quomōdo vario modo contrahit cognatio spiritalis. et quō ipsa impedit matrimonium. iij. p. ti. i. ca. xv. §. i. ij. et iij.
Baptismo quō confirmat homo per sacramentum confirmationis et quis sit eius effectus. x. iij. p. ti. xiiij. ca. i. §. iij.
Baptismo carētiū punlorum status post mortem. quō describitur et de limbo eorūdem. i. par. ti. viij. ca. i. §. iij.
Barbitrarios quō in arte eorūdem siue officio committunt fraudem. quibus diebus facere possunt sine fractōe sabbati. et que cauere debēt. iij. par. ti. viij. ca. iij. §. vj.
Basiliscus quō significat dyabolus in temptatōe. iij. par. ti. xij. ca. iij. §. i. b.
Beatitudo quō diffinit a Boetio in tercio de consolatiōe. iij. par. ti. viij. ca. iij.
Beatitudo est triplex. priā est falsa et dceptiua secūda est imperfecta et dispositiua. et terciā est perfecta et obiectiua. ibidē. §. i.
Beatitudo hoīs quod cōsistit in honoribus ostēditur impossibile. ibidē. §. iij.
Beatitudo quod cōsistit in glā humana siue in fama ostēditur impossibile. ibidē. §. iij.
Beatitudo hoīs quod cōsistit in potestate vel in dominio ostēditur impossibile. ibidē. §. v.
Beatitudo hoīs quod cōsistit in uoluptate ostēditur impossibile. ibidē. §. vi.
Beatitudo quod cōsistat in sanitate et quiete corporis ostēditur impossibile. ibidē. §. viij.
Beatitudo perfecta quod non cōsistit essentialiter in cognitiōe quacūqz vel cuiuscūqz rei nisi in perfecta cognitiōe. ibidē. §. viij.

Beatitudo perfecta quod non cōsistit in operatiōe intellectus practici probat ibidē. §. ix.
Beatitudo quod non cōsistit in cognitiōe. speculatiuarū scientiarū ostendit. ibidē. §. x.
Beatitudo quod non cōsistit in cognitiōe substantiarum separatā ostenditur. ibidē. §. xi.
Beatitudo perfecta utrum consistat in aliquo bono creato. siue bono anime. siue alio. ibidē. paragrapho duodecimo
Beatitudinis perfecte ad status que sunt que homines disponūt. et quō ipsa distinguūt in septem partes. ibidē. ca. iij.
Beatitudines sunt septem. sicut sunt septē dona sancti spiritus. x. ibidē. capitulo quinto paragrapho primo.
Beatitudines septem que ponūtur. Mathei quito pueniētissime enumerātur Et quō aliqui posuerūt triplicem beatitudines. ibidē. capitulo quinto paragrapho secundo
Beatitudinum dictarum premia in uita presenti quō possunt pertinere ad futuram beatitudines. ibidē capitulo quinto. §. tercio
Beatitudinū dictarum premia quō puenientis siue assignantur prout pceptiuntur in uita futura. et quō premia se habent ad inuitē per additiōes. x. ibidē ca. v. §. iij. et §. v.
Beatitudines septem quō adaptantur ad septem etates hominū. ibidē. ca. v. §. vi.
Beatitudines septem quō adaptantur ad septē etates mundi. ibi. cap. v. §. viij.
Beatitudines septē que habentur. Mathei. v. per ordinē declarant. ibidē capitulo vi. p. totus
Beatitudo perfecta que est ultimus finis hoīs quō diffinit et si est aliqd creatū uel increatū ibi. cap. viij. et §. i. ij. et iij.
Beatitudinis perfecte quō requirit etiam cōprehensio. ibidē ca. viij. §. iij.
Beatitudo perfecta hoīs non requirit corpus eius ad esse sed ad bene esse. x. ibidē. ca. viij. §. v.
Beatitudo perfecta quare non requirit bona exteriora ibidē ca. viij. §. vi.
Beatitudo ista quō ab hoīe potest adipisci. et per que opera ibidē. ca. viij. §. viij.
Beatitudo ista perfecta quod non possit haberi in hac uita sed magis in alia. ibidē. ca. viij. §. viij.
Beatitudo si perfecta est non potest amitti probatur ex euāgelio ibidē. c. viij. §. ix.
Beatitudo hoīs in quo cōsistit
Beatitudo alicuius dicitur dupliciter et quare beatitudo formalis. et subiectiua essentialiter dicta non cōsistit in aliqz pfectiōe corporali. x. iij. pte. titu. xxx. capitulo tercio
Beatitudinē quō respicit dos aureola. et fructus

Et quare beatifica visio. et ois forma accidet al
supernatural preexistit in potentia supnaturali
ibidem §. primo

Beatitudo in quo actu principit consistit. vtruz
in actu intellectus. an in actu voluntatis ibide
capitulo quarto §. primo

Beatitudinem. vtruz ois summe et de necessitate
appetatur. et. Et de appetitu beatitudinis actu elici
to sunt tres opiniones. ibide. ca. vi. §. i. c. p. totum

Beatitudo sanctorum futura. vtruz maior erit p
resurrectione q modo. et. ibide. ca. vi. §. ii.

Beatitudo sine felicitate quo est duplex. iij. p
te titulo primo. capi. primo. §. ix. b.

Beatitudo humane vite quo est obiectum spei et
quo homo vario agit propter finem iij. p. r. vi. c. ii.

Beatitudo sine comprehensores quo cognoscunt diuini
sapientiam. quo magna audiunt. et vident de
deo et. iij. p. r. ca. vi. §. i. y. et. ii.

Beginis fauores religiosi in statu reprobo
recommunicati sunt maiori sententia. et de quibus et
quo intelligit. iij. p. titu. xiiij. ca. lxi.

Begine. et becharidi sumeres vitas fraticellorum
sunt excoicati maiori sententia. ibidem ca. lxi.

Bellare qui debet. vel cuius est bella monere et
contra quos. et quo bellum indicit populo. et. iij
parte titulo quarto capitulo secundo

Bellum iniustum mouens vel adiunans est graue pec
catum mortale. Et quo bellum iustum huius vel duces
si spoliat clerum religiosos. et peregrinos quo re
nerur ad restitutionem ibidem §. i.

Bellantes si faciunt incedia ponendo ignem in do
mo. et quo tenet ad restitutionem. et quis pot in
dicere bellum ibidem §. ii.

Bellum si mouet imperator contra ecclesiam subdi
ti non tenentur sibi obedire Et si papa mouet bellum
contra aliquos quo sit ei obediendum. et ibide §. ii.

Bellum accedentes proprio motu. sed non vo
cari obligent sibi illi. in cuius seruicium vadunt
et ceria. Et accedentes proprio motu contradic
te domino nunquid eis sunt obligati. et ibide §. iij.

Bellum accedentes propter gloriam consequendam quod
merunt. et. ibidem §. v.

Bellum accedentes aio spoliandi. quod facient. vel
quo tenentur ad restitutionem. Et clerici an ad bel
lum accedere debent. et quare clerici de iure non licet
bellare. et. ibide. §. vi. et. vii.

Bello capiti. vtruz efficiuntur serui capiendi. et
vtruz in bello sit licitum vtri insidijs ibide. §. ix.

Bello morientes vtruz saluatur et ponuntur ad
huc similes questioni ibi §. r. et. xi.

Bello particulari. quoz quoniam licet se defendere quoniam
quo debet resistere. quo repellere. quando defensio
dicitur licita. ibi. c. iiij.

Quoniam et quando liceat se defendere contra quoscum
que se inuadentes. quomodo licet se defendere contra
superiorem. Et seruus magis tenet adiuua
re patrem quam dominum suum. ibide. ca. iij. §. i.

Bellis particularibus quoniam liceat se defendere cum
moderamine. et. ibidem. ca. iij. §. ii. et. iij.

Bella particularia dicuntur etiam repressalie que
sunt ad defensionem corporis mistici quo et quare
hoc introductum est. et quoniam licet fieri possunt
repressalie. et. ibide. ca. iij. et. §. i.

Bellum aliud particulare dicitur duellum a quibus
fit. et. quo. et. quibus modis. vbi. et. quando pro
hibetur. et. ibide. ca. iij. §. ii. et. iij.

Bellum quoniam iniustum sit et licitum tria requirunt. iij. pte
titu. iij. ca. i. §. ix.

Bellum iniustum qui agunt. rapinam committunt in
omnibus que auferunt

Qui autem iuste bellant. quicquid ab hostibus
accipiunt non committunt rapinam. iij. p. r. i. capi.
duodecimo. §. iij.

Bellatoria manus. quoniam describitur. et quid sig
nificant eius quique digiti. siue modi. iij. p. titu.
secundo. ca. i. §. vi.

Bella siue rixas unde oriatur. unde dicitur rixosus
iij. p. tit. vii. ca. vii.

Bellum internale. et angustosum. in quo consistit
quoniam inchoandum sit et quoniam bellandum sit isto bel
lo. et. ibidem. §. i.

Bellum secundum dicitur particulare et rixosum. quomodo
aliqui antiqui habuerunt inter se rixas. et istius
belli artus actus describitur. ibide. §. ii.

Bellum tertium dicitur populare. et. periculosum
et quare. et describitur vario modo bella diuersorum. et
quando iniustum. et. si iniustum est que mala ex ipso
proveniunt. et. ibide. §. iij.

Bella vide etiam infra sub litera m. scilicet militia
Bellum iniustum esse potest duobus modis scilicet gene
ralem particulare. iij. p. r. i. iij. ca. ii. b.

Bellum iusticia que est et quomodo actus ipsius
fortitudinis considerant et ibi §. i. et. ii.

Bellum quoniam non recusat christiana religio nec danat
pro loco et tpe oportuno. Et quare bellum iniustum sit re
quiruntur tria. ibide. §. ii.

Bella ad assumendum quare princeps non debet esse fa
cilis. et non debet assumere nisi coactum et ibide. §. iij.

Bello pugnare. quoniam non licet prelati ecclesie
ibide. §. quino.

Bello. quoniam se regere debent clerici vel in homi
cidio vel in mutilatione. ne incurrant irregularitatem
iij. p. titu. xvii. ca. ii. §. vi.

Bellatum triplex est genus contra aie ciuitate in
nouissimo. i. p. titu. v. ca. ii. p. totum

Bellum spirituale cum suis armis vario modo describitur

quarta parte. ti. i. ca. iij. et. §. i. r. ij.

Bello presentis vite quō impugnamur a carne inficere. ab hoste decipere. a mūdo retinere. et ab hoīe seuiere. et quō illis oportet resistere rē. iij. p. ti. ij. ca. ij. §. v. b. p. totū.

Bellare quō debemus p. fidem. spem. et charitatem. iij. par. ti. xvi. ca. i. §. x. c. d.

Benedicti beati regula in multis passibus declaratur. Et vtrū obligat p. fides ipam ad mortale rē. iij. p. ti. xvi. ca. i. §. vij.

Benedicti quō debet monialis ab episcopo. et quō sibi negare pōt. iij. par. titu. xvii. §. i. in fra medium.

Benedicere quō epus debet ecclesiā. quid designant partes huius ecclesie. rē. iij. p. tit. xij. ca. i. §. iij. r. iij.

Beneficia triplicia quō a deo accepimus. scilicet singularia. generalia et specialia. quō deo debemus esse grati de istis rē. iij. p. ti. v. c. xij. §. ij.

Beneficia specialia sunt triplicia que a deo accepimus scz expectatiōes iustificatiōes et cōseruatōes. et quō de istis debemus esse deo grati. ibidem. b. p. totum.

Benefactoribus varijs quō debemus esse grati de varijs bñficijs. ibidē. §. iij.

Beneficioz collatiōe siue receptiōe septē sunt cauenda. ibidē. §. iij.

Beneficia quatuor describunt. de quibus singulartiter debemus esse deo grati. i. p. ti. iij. ca. xij. §. ij. f. ultra medium.

Beneficia sex describunt de quibus deo grati esse debemus scz ppter bñficia diuina oblata sacramentalia collata sublatia infirmalia data naturalia. allata tēporalia. et reseruata supnaturalia. iij. par. ti. iij. ca. ix. §. viii. ix. x. xi. xii.

Beneficia clericoz. pbende et dignitates quō describunt. et quō ecclia habet dignitates. rē. iij. p. titu. xv. ca. i.

Prebenda qd est. et simlr quid canonici. in quo consistit prebēda. et quō vocādi sunt canonici in collatiōe pbendariū. et qd iura de illis dicunt ibidem. §. p. io.

Beneficiū siue ecclesia aliud est simplex. et aliud curatū. qd ptnet ad canonicā institutiōez rē. ibidem. §. ii.

Beneficiū in qua etate qd pōt habere vel possidere. qn pōt irritari quā dignitatē habere dz aptus ad beneficia. qd pōt dare. et cū quibus possit dispensari. ibidē. §. iii.

Beneficiati in ecclesijs collegiatis qui nō sunt obligati ad iaz supra dictā etatē. ibidē. §. iiii.

Beneficiū vacās infra quā tūz tpus debz conferri qn incipit currere illd tēpus rē. ibidē. §. v.

Beneficia plura qd habere pōt in quinqz casibus. ibidem. §. vi.

Beneficioz collatio qn dispensatio nō pdest ibidem. §. vij.

Beneficia plura vel pbendas habere absqz dispensatiōe. vtrū sit mortale. ibidē. §. viij.

Beneficia plura sine pbēde qn non phibentur. qn licz habere plures rē. ibidē. §. ix.

Beneficijs curatj vel non curatis qd possit dispensare. ibidē. §. x.

Beneficiū vel psonatū curatū habēs si tal' recipit scdm beneficiū curatū vel psonatū. vacat p. muz. et in quibus casibus hoc fallit. ibidē. §. xi.

Beneficia tenētes nō canonici habentes excellentia sine tacito cōsensu p. latoz. vtrū ex dicta collatiōe habēt ius in ipis beneficijs. ibidē. §. xij.

Beneficiati nō residētes in suis beneficijs si moniti iusta causa cessante nō redeāt pnt beneficijs spoliari. ibidē. §. xij.

Beneficijs qui debēt presidētes residere. tñ in veritate nō resident in quibus casibus p. uari suis beneficijs nō pnt. et accipere possunt fructus beneficij rē. ibidē. §. xiiij.

Beneficiatus clericus quō in tribus publicis edictis citabit ad ecclesiā rē. Et vtrū papa sine causa possit aliquē priuari bñficio. ibidē. §. xv.

Beneficia vacātia vel dignitates in curia romana nō pnt pferri. nisi p papā et capitulū scē vacante non pōt pferre illa bñficia q ad collatōnem epi ptnent. ibi. §. xvi. et xvij.

Beneficioz fructus qn et quō alienari pnt. Et bñficiati qui diuinus nō interfint. nō pnt percipere quidamas distributiōes rē. ibidē. §. xvij.

Beneficioz bona vel fructus. qd vel que clerici dant consanguineis vel turpibus personis. vtrū dando peccēt. Et an teneātur ad restitutōnem rē. ibidē. §. xix.

Beneficiati clerici qnqz de causis trāsire pnt de vna ecclesia ad aliā. Et quis est modus trāsēdi. ibidē. ca. ij. §. i.

Beneficioz et prebendarū permutatio. quō et qliter est fienda in quo loco in iure ista materia tractat rē. ibidē. ca. iij.

Beneficioz vel prebendarū pmutadaz ad varios casus. ponūtur multe qōes. ibidē. ca. iij. §. p. io p. totum.

Beneficiū vel officij qliter qd renūciare dz et in quoz manus resignabit. iij. par. titu. xix. c. v. §. i. et ij.

Beneficijs cōferendis quō epus debet esse sollicitus. et quā tūz peccat quādo dat indignis rē. iij. p. ti. xx. ca. ij. §. ij.

Beneficiū ecclesiasticū nō pōt licite sine insti

titulō canonica possideri. est vna d' regul' iuris
que et declaraf. i. p. ti. xx. ca. vnico s' littera. b.

Beneficiū symoniace tenens ⁊ veniens ad mor-
tem si vult saluari debet renūciare. ⁊ in quorū
manus. ⁊c. ii. p. titu. i. ca. v. §. xi. g.

Beneficiorū renūtiatiōe cautioe vel promif-
sione. redemptioe vel locutiōe. hēs varia. ibidē
paragrapho. xi. xij. xij ⁊ sub littera s' s' symonia
vide de ipfis in p'iculari

Beneficiorū in ecclesijs de locatiōe ⁊ p'ductōe ⁊
venditionib' fructuū. vide varia ibidē. §. xij.

Beneficiū ad cōsequēdū. non licet p'cunia
dare immediate. ⁊. quare. ⁊c. ibidem §. xi. c.

Beneficiū ecclesiasticū qui symonice recepit
tenetur renūciare. ibidem. §. xi. b.

Beneficiorū collatione. vtz prelatus p'ccet
in conferendo beneficiū bono p'rmisso meli-
ori. ⁊c. secunda parte titulo primo capitulo vi.
cesimo. §. primo

Beneficia curata siue officia siue et' dignitates
appetere. vtrum sit mortale p'ccatū. secūda pte
titulo tercio. capi. v. §. iiii. per totū

Beneficia plura habētes. vel dignitates quid
cum ipis episcopus facere debet. tercia parte ti-
tulo nono capitulo quinto. §. vii.

Beneficia vel bona ecclesiariū que vacant. q'no
episcopi debent esse solliciti circa ipsa ⁊c. ibidem
paragrapho octauo.

Beneficentia quare nō est virtus specialis. q'd
ipsa importat. quomodo ipsa est exercenda ⁊c.
quarta parte titulo sexto capitulo quarto. para-
grapho tercio

Benignitas. q'no describitur fructus spiritus
iuxta illud. Gala. vi. Fructus autem spiritus
est benignitas. quarta parte titulo quinto capitu-
lo. xx. paragrapho primo. ibi. Est ergo seprim'

Benivolentia. amor. amicitia. caritas ⁊ dilectio
quomō inter se differūt quarta parte titulo sex.
capitulo primo. b.

Bestys siue iumentis quomō seipsum homo
fecit similem per decē signa prima parte titulo
primo. capitulo secundo. paragrapho quinto
ante medium.

Bestys aliquibus. quomō assimilantur pecca-
ta mortalia. prima pte ti. primo. ca. i. paragra-
pho tercio post medium

B ante i.

Bibiam siue vetus

testamentū quomodo hebrei diuidunt secūdū
ordinem secundum libros. Et nouum testamē-
tum. q'no distinguitur in q'tuor partes. iiii. p.
titulo. xviii. ca. vi. §. ii.

Bigamie irregularitas. q'no strahit octo mois.
quare bigamus prohibet promoueri q'no pri-
uatur omi p'iuilegio clericali. ⁊ quis possit cū
eis dispensare. ⁊c. iiii. p. titu. xviii. capi. iiii.

Bigamia describitur vario mō ex illo vbo apost'o
li. i. thimo. vii. vnus vxoris q'no intelligit an-
toritas. ⁊c. iiii. p. titu. xiii. ca. iiii. §. ii.

B ante l

Blada emens tēpo

re messis. ⁊c. vt postea carius vendat. dicit canō
hoc esse turpe lucrū q'no hoc sit itelligēdū q'no
fieri p'zē. ii. p. ti. i. ca. xxi. §. xvi. de emptōibus
et venditionibus si hic plus scire velis vide s' b
littera e et v

Blaspheemia dei vñ p'cedit q'no describit q'd im-
portat hoc nomē blasphemia. ⁊ tres sunt spēs
blasphemie. ⁊ quādo est peccatū mortale ⁊c. ii.
parte ti. viii. ca. vii.

Blaspheemia describitur per thema ex psalmo q'd
et de ipsa declaraf cū triplici mēbro ibidē. §. i.

Blaspheemat aliqui dei p'uidētiā. dicentes
deū non habere p'uidētiā de rebus. hoc mul-
tipliciter probaf. ⁊ oppositū oñdis ibidē. §. ii.

Blasphemant aliq' dei potētiā dicētes q' deus
facere non pōt hoc vñ illud quasi nō esset o'ipo-
tens. hoc multipl'r repbatur. ⁊ q'no deus tales
vario modo punit. ibidē §. iij.

Blaspheemat aliq' dei iusticiā dicētes deus esse
iniustū dūz multuz aliq's affligit. hoc multuz
reprobaf. q'd p'inet ad ratōes blasphemie q'no
damnati deus blasphemāt. ibidē. §. iij.

Blaspheemia in spiritūsanctū. quid est. de ipsa
enī aliqui antiqui doctores tripl'r loquuntur.
q'no distinguitur illud peccatū. ⁊ q'd peccatū est
peccare in patrē. q'd in filiū. ⁊ q'd in spiritūsan-
ctum. ⁊c. ibidē. ca. vii.

Blaspheemie ponūtur tria mēbra scz q'd illud
peccatū habet in se nīmā grauitatē. q' habz ma-
litie abilitatē. ⁊ q' habeat veniā ⁊ remissibilita-
tem. ibidē. §. i. ij. ⁊ iij.

Blaspheemie sunt sex spēs peccati scz p'resump-
tio desperatio ⁊c. ibidē. ca. ix. p' totū.

Blaspheemia ponit beatus Gregorius esse fili-
am ire. ⁊ sic sumit pro maledictioe. de q' vide s' b
littera. m. scz maledictio. ⁊. ij. p. ti. vii. c. v.

B ante o.

Bona tripliciter de

scribūtur. scz naturalia. spiritualia. ⁊ tempora-
lia. ⁊ que sunt. ⁊ q'no deus de ipfis eriget ratōes
in nouissimo. i. par. titu. v. ca. ij. §. iij. b. c. f. h.

Bonū potest dici triplex. scilicet vtile. delectabile et honestū. i. p. ti. vi. ca. ij. §. v. f.

Bona temporalia. et si minia sunt respectu aliorum. sunt tñ bona a deo. et hñmōi sunt triptita. scilicet diuitie. honorificētia et pñdētia. i. p. ti. vi. capi. tulo. ij. §. i.

Bona autē naturalia sunt triptita. scilicet familia parentalis. cōsistētia corporalis. et potētia animālis. ibidē. §. ij.

Bona spiritualia quō sūt munimēta suffragiorum. fulcimēta meritorum. et ornamēta virtutū ibidem. §. ij.

Bona inclinatio quō inest hominī sñm naturā et adhuc alijs modis siml'r inest homī hoc bonum et quō. i. p. ti. xij. ca. ij. §. ij. b. per totū.

Bonum considerādo in cōi et absolute vt bonum describit et cognoscitur tribus modis. Et bonū cōe cōmunicat et diffundit seipsū tribus modis. ibidē. §. ij.

Bonū in creatū quale est deus describit et cognoscitur tribus mōis tē. ibidē. §. v.

Bonitātē dei variā quō nobis vario mō deus ostendit. ibidē. §. vi.

Bonus est dñs in se et in bonitate sua quā cōi cat creatur. docet nos et iuuat facere. qđ lex naturalis ostendit. et qđ est bonū perfectū tē. ibidē. §. septimo.

Bonū alicuius et pñcipaliter dei oīs creatura eget. Et ratio naturalis appetit bonū. s. diuersa et multiplex distinctio datur de bono. et bonorum nostrorum est triplex differentia tē. ibidē. §. viij.

Bonū quō distinguē in bonū vtile. delectabile et honestū. Appetitur autē aliqđ bonū tripliciter. ibidem. §. ix.

Bonū vñū ostendit pñibus rationibus eē maius siue melius altero tē. ibidē. §. x.

Bona spiritualia que sunt. et quā sunt dimittēda vel non dimittēda. ppter scandalū. ij. par. ti. viij. ca. iij. §. v. b.

Bona temporalia vtrū sunt dimittēda ppter scandalū eorū a quibus repetātur tē. ibidē. §. vi.

Bonorum corporaliū aīe. et temporalīū quō de ipsis deo et sanctis sunt reddenda vota. ij. par. ti. ca. i. §. iij. quasi p totū.

Bonū quō recipitur sub duplici differentia. iij. par. ti. xvi. ca. x.

Bonorum societas quō ad tria valet. iij. par. ti. iij. ca. vi. §. ij. añ mediū.

Bonorum nostrorum sunt septē genera que hic appetūtur. et in patria possidētur. iij. par. ti. viij. capi. viij. §. x.

Bona temporalia quō cadunt sub merito. iij. parte. titū. ij. ca. viij. §. iij.

Bona temporalia perdere non debemus timere ppter septem conditiōes terrenorū. iij. par. ti. xij. ca. ij. §. i. ij. iij. vi. vi. et viij.

Bonīs spūalibus quō homo spoliatur per peccatū. que figurātur p ornamēta templi tē. iij. par. ti. xij. ca. vi. §. viij. b.

Bona tria dñs dērat hominī originaliter in sua creatiōe. i. p. ti. i. c. iij. infra pñcipiū.

Bonorum nostrorum ponit triplex differentia. scilicet minima. media. et mag. i. p. ti. ij. ca. i. §. iij. post pñcipiū.

Bona puidere contingit dupliciter. vt scilicet cognoscātur in seipsis. et in causis suis. iij. par. ti. ij. ca. ii. §. ij. b.

Bonarū mentiū est ibi culpas cognoscere vbi culpa nō est. Ita auctoritas exponitur. i. p. ti. iij. c. x. §. iij. circa finē.

Bonīs septē quō dyabolus spoliat hominē intrando spiritualiter in templū suū tē. iij. par. ti. xij. ca. vi. §. viij. b.

Bonitas quō dicitur fructus spiritus. iuxta illud Gal. vi. fructus autē spiritus est gaudiū bonitas tē. iij. par. ti. v. ca. xxi. §. i. ibi. Sextus fructus dicitur.

Bonitatis ratio quō nos cogit vt dñs sup omnia diligamus. et quō bonitas vario mō accipitur. iij. par. ti. vi. c. iij. §. v. circa mediū.

Bonitatez variā quō nobis deus vario mō ostendit. i. p. ti. xij. c. ij. §. vi.

B ante v.

Bullarū instru

mentorū. testamētorum. et cartarū falsarij. qui sunt. et quō grauiter peccāt. ij. par. ti. i. c. xvij. §. viij.

Bullarū siue litterarū papaliū falsarij exco-municati sunt maiori sententia. et pape reseruatū absolutio. iij. par. ti. xxiij. ca. xij.

B ante a.

Calix in missa q

lis et de qua materia esse debet. et debet esse consecratus tē. iij. par. ti. xiiij. ca. vi. §. v. circa mediū.

Lambia sunt triplicia. et de quolibet eorū vidēdum est. si est licitū. et in quibus casibus in ipsis multipliciter possit cōmitti peccatū. et vbi non tē. ii. par. ti. i. ca. vij. §. xlvij. xlvij. et xlix.

Lambūz quod exerceat in curia romana a cap-soribus ibidē existētibz probat et ostēditur qđ est vsura. Et alicui tripl'r voluit probare qđ licitū sit. et ipsis ostēditur oppositū ibidē. §. v.

B iij.